

Herbert George Wells

Világok harca

Szeged, Lazi, 1998.

Ki ne emlékezne a Tom Cruise főszereplésével 2005-ben forgatott, Steven Spielberg által rendezett hollywoodi szuperprodukcióra?

Nos, a film az 1898-ban írt regény alapján készült. Igen, nem elírás: 1898. Már akkor volt sci-fi műfaj, az embereket érdekelték az űrhajókról és idegenekről szóló történetek, a Földön kívüli esetleges civilizációk.

Az 1898-ban Londonban és környékén zajló események főszereplői a Marsról érkezett agresszív élőlények és a Földön összeszerelt gyilkos gépeik.

A történet szerint 10 egymás utáni estén egy-egy hatalmas kapszula érkezik az űrből, benne rémítő külsejű lények és a gépeik alkatrészei. Hőágyúkkal és gyilkos fekete gázzal irtják az embereket, de igazából nem tömegesen, hiszen a vélelmezhető távlati céljuk az emberek tenyésztése bizarr okból: étkezési célra.

„Mi emberek, le vagyunk verve. Nem tudunk még eleget. Tanulnunk kell, mielőtt sorsunk megváltozhat.” De, ugyanakkor: „A mi sorsunk nem az, hogy kiirtsanak.”- mondja a főszereplőnek menekülésük közben egy társa.

A marslakókkal érkezik egy igen szép, de nagyon szapora és agresszív tűzpiros fűféle növény, ami napok alatt belepi a vidéket. Bekúszik a házak legkeskenyebb repedésein is - igaz, mindegy, mert mindenki elmenekült már azokból.

Viszont amilyen gyorsan elburjánzik a növény, pár nap múltán pusztulni kezd. Előjeleként a katasztrófa helyzet megoldásának.

A főhős bujkálva és menekülve épségben eljut vidékről Londonba. A város lerombolt és kihalt. Félelemtől vezérelve eljut a Regent's Parkba, ahol halottan látja az összes marslakót és gép monstrumaikat, „belepusztulva azokba a rothasztó, kóros baktériumokba, amelyek készületlenül rohanták meg őket, belepusztulva - miután az ember minden erőlködése hiábavaló volt - a legparányibb lények gyilkos erejébe, amelyeket az isteni bölcsesség a Földre helyezett.”

„A betegség eme csírái, mióta világ a világ, megtizedelték az emberiséget, mióta megkezdődött az élet. De a természetes kiválasztódás következtében kifejlődött fajunk ellenálló képessége: nincs olyan baktérium, amely küzdelem nélkül elbírna velünk; és sok az olyan, amely – mint például a holt anyagot erjedésnek indító csírák – míg élünk, nem is hat ránk. De a Marson nincsenek baktériumok, s amint a marsbeliek megérkeztek, amint ittak és táplálkoztak, mikroszkopikus szövetségeseink azonnal megkezdtek romboló munkájukat. Sorsukat el nem kerülhették.”

A világvármány miatti karantén alatt ez volt az első könyv, amit olvastam. És nem véletlenül választottam ki a könyvtárunkban pont ezt: az idézet magáért beszél!

Kívánok mindnyájunknak jó egészséget elsősorban és jó olvasást kellemes időtöltést akár egy jó könyv társaságában!